

СПІЛЬНА РОБОТА СІМ'Ї ТА ШКОЛИ У РОЗВ'ЯЗАННІ ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ДО НАВЧАННЯ

Тарадайко М.В.

*Ікурс, студентка СВО магістр, факультет дошкільної, початкової освіти та
мистецтв імені Валентини Волошиної*

Хом'юк І.В. доктор педагогічних наук, професор

Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла

Коцюбинського, м. Вінниця, Україна

У статті висвітлено проблему адаптації молодших школярів до навчання у школі I ступеня. Встановлено основні компоненти загальної готовності дитини до школи: мотиваційна, емоційно-вольова, розумова, психологічна готовність до спілкування та спільної діяльності. Аналізуючи твори В. Сухомлинського автор дійшов висновку, що провідну роль у підготовці дитини до школи відіграють батьки. Саме з їхньою допомогою формується уявлення про школу та психологічне налаштування. Розглянуто основні погляди Сухомлинського на підготовку дитини до школи, а саме навчання у школі буде мати кращий результат за умови взаємодії батьків та педагога. Визначено, що важливою особливістю адаптації є прийняття учнями і учителем одне одного.

Ключові слова: молодші школярі, адаптація, готовність.

Вступ дитини до школи – є важливою подією у її житті. В залежності від готовності дитина по-різному переживає ці зміни. В основному діти із радістю йдуть до школи, включаються у навчальну діяльність, яка стає провідною. Перехід дітей на положення школярів зобов'язує їх вчасно вставати, приходити до школи, дотримуватись правил шкільного життя, виконувати обов'язкові завдання, переборювати труднощі в роботі тощо [1, 48].

В сучасній науці не існує єдиного й чіткого визначення поняття «готовності» або «шкільної зрілості». Одні трактують це поняття як оволодіння вміннями, знаннями, мотивацією та іншими необхідними для оптимального рівня засвоєння шкільної програми поведінковими характеристиками. Інші

визначають «шкільну зрілість» як досягнення такого ступеня в розвитку дитини, за яким вона стає здатною брати участь у шкільному навчанні; або як сукупність певного рівня розвитку розумової діяльності, пізнавальних інтересів, готовності до вимушеної регуляції своєї пізнавальної діяльності та до соціальної позиції школяра.

О. Запорожець найбільш чітко й ясно визначив поняття готовності до навчання в школі. Це має бути цілісна система взаємопов'язаних якостей дитячої особистості, яка потребує особливої мотивації, рівня розвитку пізнавальної, аналітико-синтетичної діяльності й певного ступеня сформованості механізмів вольової регуляції. Основні компоненти загальної готовності дитини до школи: 1) мотиваційна; 2) емоційно-вольова; 3) розумова; 4) психологічна готовність до спілкування та спільної діяльності.

На багатоаспектність розвитку дитини у процесі підготовки до школи звертає увагу й Л. В. Іщенко, яка визначає «готовність до школи як психологічний, емоційний, етично-вольовий та фізичний розвиток дитини, який забезпечує її легку адаптацію до нового етапу життя; це усунення (або хоча б суттєве зниження) негативного впливу на здоров'я й емоційне благополуччя школяра, труднощів переходу до нових умов життя, соціальних відносин і нового виду провідної діяльності» [2, 47].

Функціональну характеристику поняттю готовності дитини до школи дає І. О. Любарська. Вона зазначає, що «готовність до навчання – це важливий підсумок виховання та навчання дошкільників у дошкільному навчальному закладі і сім'ї». Готовність дитини до школи, на думку вченої, визначається системою вимог, які висуває школа до дитини. Характер цих вимог обумовлено «особливостями нової соціально-психологічної позиції дитини-школяра з її новими обов'язками, до виконання яких вона повинна бути готовою» [3, 56].

Особливу увагу проблемі підготовки дитини до навчання в школі приділяв і видатний вітчизняний педагог В. О. Сухомлинський. Він наголошував: «Це велике щастя для батьків: готувати дитину до школи, потім спостерігати її перші кроки на великій стежці до знань. Але це не тільки радість і щастя. Це разом з тим багато турбот і праці. Бо виховання починається з сім'ї,

з того часу, як дитина осмислено подивилася на світ і усвідомила себе як живу, активну, діяльну істоту» [5, 25].

Відомо, що В. О. Сухомлинський був справжнім знавцем і дослідником психології людини, він глибоко розумів душу дитини, її переживання, почуття, прагнення і сподівання, досконало знав психологію взаємин батьків і дітей. Не випадково погляди вченого на готовність дитини до школи проникнуті усвідомленням її значення для формування особистості дитини.

Важливою особливістю адаптації є прийняття учнями і учителем одне та пошук сприятливих рішень для вирішення чогось нового. Основним правилом для вчителя має бути духовне та емоційне здоров'я дитини. Тому спочатку навчання для всіх дітей необхідно створювати комфортні «емоційні» умови. Особливо це потрібно для школярів, які не відвідували заклад дошкільної освіти. Тому для кращої адаптації потрібно перевіряти психологічну готовність до навчання.

У творчій спадщині В. Сухомлинського особливе місце займає проблема підготовки до навчання. Педагог застерігав батьків від захоплення навчанням конкретних умінь, тобто письма, читання, рахування, та наголошував на створення загальних передумов успішного навчання. Він вважав, що між фізичною та розумовою працездатністю є тісний зв'язок.

Навчання у школі, на думку педагога, буде мати кращий результат за умови взаємодії батьків та педагога. В. Сухомлинський особливу увагу приділяв створенню оптимально сприятливих умов для всебічного і гармонійного розвитку дітей у родині та школі, наголошуючи, що «всі шкільні проблеми стоять і перед сім'єю, усі труднощі, які виникають у складному процесі шкільного виховання, сягають своїм корінням у сім'ю» [4, 34]. Батьки, у поглядах В. Сухомлинського, – не лише головні вихователі і наставники, а й перші вчителі і просвітителі дітей, оскільки саме в ранньому дитинстві закладаються основи їхньої навчально-пізнавальної діяльності. Тому педагог радив батькам постійно надавати серйозної уваги розвитку у дітей спостережливості, вміння мислити, уявляти, фантазувати, орієнтуватися в різноманітних життєвих ситуаціях [5, 56].

Робота з підготовки дітей до школи, на думку педагога, повинна розпочатися зі створення єдиного колективу батьків, тісно пов'язаного з учительським. Спільними зусиллями можна забезпечити відсутність розбіжностей у вихованні. «Відсутність батьківського колективу призводить і до відсутності єдиної громадської думки батьків при здійсненні єдиних вимог школи і сім'ї у вихованні дітей», – зауважує Василь Олександрович [4, 25]. Для реалізації завдань підготовки дитини до школи вітчизняний педагог вважає доцільним застосовувати найрізноманітніші форми роботи з сім'єю – колективні батьківські збори, індивідуальні бесіди, консультації з батьками та дітьми, тематичні виставки, різноманітні шкільні заходи тощо. На думку В. О. Сухомлинського, якщо підготувати батьків до роботи з дітьми щодо підготовки їх до школи, надавати їм необхідні консультації, то вони, у свою чергу, зможуть позитивно вплинути на своїх дітей та допомогти їм у підготовці до навчального процесу.

Аналізуючи твори В. Сухомлинського можна дійти висновку, що провідну роль у підготовці дитини до школи відіграють батьки. Саме з їхньою допомогою формується уявлення про школу та психологічне налаштування. Швидкість адаптації до нових умов та діяльності напряму залежить від позитивності створеного образу у свідомості дитини.

Отже, готовність до школи значною мірою залежить від бажання дитини вчитися та є інтегративною характеристикою психічного розвитку дитини, яка охоплює компоненти, що забезпечують її успішну адаптацію до умов і вимог школи. Розвиток пізнавальних інтересів дошкільників, формування позитивного ставлення дітей до навчання вдається лише шляхом оптимального поєднання зусиль дошкільного навчального закладу, сім'ї та школи. Для кращої готовності дитини до школи в ЗДО потрібно створювати максимально наближені умови до шкільних. В. О. Сухомлинський вважав за потрібне враховувати вікові особливості психічного розвитку дитини у процесі її підготовки до навчального процесу. З цією метою слід поєднувати безпосереднє та опосередковане знайомство дітей з навколишнім світом, застосовувати у цьому процесі гру, твори різних видів мистецтва. Система

поглядів В. О. Сухомлинського на підготовку дітей до школи ще довгий час буде залишатися актуальною і невичерпною. Реалізація ідей педагога допоможе краще вирішувати питання підготовки дітей до навчання в школі та сприятиме формуванню нового громадянина України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кононко О. Л. Коментар до Базового компоненту дошкільної освіти в Україні / О. Л. Кононко. – К. : Дошкільне виховання, 2003. – 243 с.
2. Іщенко Л. В. Логіко-математичний розвиток дітей 5–7 років : навч. посіб. / Л. В. Іщенко. – Бердянськ: БДПУ, 2010.– 144 с.
3. Любарська І. Співпраця дошкільного закладу і родини у контексті підготовки дитини до школи: [монографія] / І. Любарська.– К.: Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2011. – Вип. 17. – 72с.
4. Сухомлинський В. О. Батьківська педагогіка / В. О. Сухомлинський – К.: Рад. школа, 1978. – 263 с.
5. Сухомлинський В.О. Зв'язок школи з сім'єю / В. О. Сухомлинський – ЦДАВО України. – Ф. 50 97. Оп. 1. – С. 238.